

„Wastastik murre = jaggaminne sinno ja
„meie murret fergitanud? ja eks meie olle
„mitto maggusat filmatäit teine teisege
„nutnud? — eks se peakš meie igga-
„west rõmo kossutama? — Mäte lapsed,
„mis wiši taewane Jõsa ennese pole sa-
„dab!“ — Menda rākides, nāggid nemmad
ūhhe tõlla nelja priske hobbosega senna per-
re ukse ette aiawad, ja üks wāe-ūllem
kūssis tõlla seest, kas Ardo Jani perre siin
pidi ollema?

„Siin on — jah!“ kostis Jaan. „De
„siis omma toa walmis, ütles se wāe-ūl-
„lem, sest sesinnane wannem seārsand jāāb
„sinno jure.“ Ja se seārsand lāks kohhe
tõlla peält mahha. — „Agga leppi illusas-
„te temnaga, sest temma ja sinno wah-
„hele ma ūhtegi õigust ei moista,“ ütles ta
weel, ja sõitis emale. — — „Kes peab siis
õigust moistama, kui ūllem ei moista? torri-
ses Jaan tagga järrel,“ nago olleks temmal
teine usk, kui keik ma-ilmal! — isse nāitab
ommeti mehhe ollowad, kes ennast piiskada ei

anna, ja kes ehk mitto lahkingi wallo katsum-
— ei sedda moista!“ ja wanna moor
ütles: „no kui temma õigust ei te, siis meie
wanna praua sedda teeb, et ta kūt naestes-
rahwas on — Jummal piddago agga tem-
ma peakest ūlles! — Kūt Jummal aitab!“
kostas Jaan, olleme surema waewa pārrast
Temnast mitte tagganend. Siiski õnneks,
et ka nattukeste wenne-keelt aian! Agga
õige minno jure jāttis tedda, kus keiges
waesemat tubba ja toito on — siin ei olle
kohagi, kuhho ta kirjotamisse laua panneks,
sest sedda wannem seārsand allati prugib.“

— „Ei muud nou,“ ütles wanna moor
jälle, „kui nimmetame sedda agga prauale!“

Senni seārsand ifka seisib nende ees pūsti
— kaks au-rahha munderi peäl, ja kolmas
olli au-rist — nūūd ta hakkas nago lifuma,
ūteldes: „ma nāān kūt, et teil emnestel poe-
ga wāe peäl ei olle. — Ei olle ka ennam
pōega wāe peäl!“ kostis Jaan hākedaste,
„agga se pārrast ma ei tōrgo waso wote-
tes; ma ütlen agga, et teistel parremad to-